# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci v právní věci žalobců: **a) Ing. J. M.**, a **b) Ing. P. M.**, oba zastoupeni Mgr. Josefem Opltem, advokátem, se sídlem Moravská 1553/52, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2/2, Praha 1, **za účasti: a)** CENTRAL GROUP Jankovcova a.s., se sídlem Na Strži 1702/64, Praha 4, **b)** Městská část Praha 7, se sídlem nábř. Kpt. Jaroše 1000, Praha 7, **c)** CENTRAL GROUP Vltavská vyhlídka s.r.o., se sídlem Na Strži 1702/65, Praha 4, a **d)** Pražská teplárenská a.s., se sídlem Partyzánská 1/7, Praha 7 týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. června 2014, č. j. S-MHMP 404945/2014/SUP/No, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. listopadu 2016, č. j. 11 A 129/2014 - 68,

takto:

**I.** Řízení **se zastavuje.**

**II.** Žalobcům **se vrací** zaplacená část soudního poplatku ve výši 4.000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejich zástupce Mgr. Josefa Oplta, advokáta, se sídlem Moravská 1552/52, Praha 2, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

**III.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

## O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobci (dále též „stěžovatelé“) domáhají zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. června 2014, č. j. S-MHMP 404945/2014/SUP/No, jímž bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 7 ze dne 27. prosince 2013, č. j. MČ P7 38549/2013/OVT/Lub, ve věci umístění stavby „Bytový dům Jankovcova“.

Při podání kasační stížnosti nebyly splněny všechny podmínky řízení, neboť stěžovatelé nezaplatili soudní poplatek [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů]. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele dne 13. ledna 2017 vyzval ke splnění poplatkové povinnosti, k čemuž jim

stanovil lhůtu jednoho týdne od doručení výzvy. Ve výzvě byli stěžovatelé poučeni, že v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu je každý z nich povinen zaplatit soudní poplatek za podání kasační stížnosti samostatně, neboť každý z nich vystupuje v řízení samostatně [§ 33 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. srpna 2011, č. j. 1 As 74/2011 - 251 (č. 2410/2011 Sb. NSS)], a že v případě, že nebude zřejmé, který ze stěžovatelů soudní poplatek zaplatil, bude mít Nejvyšší správní soud za to, že každý ze stěžovatelů zaplatil jednu polovinu zaplaceného soudního poplatku. Stěžovatelé byli řádně poučeni také o následku nezaplacení soudního poplatku spočívajícím v zastavení řízení o kasační stížnosti.

Výzva k zaplacení soudního poplatku byla zástupci stěžovatelů doručena dne 23. ledna 2017. Téhož dne byla na účet Nejvyššího správního soudu vedený u České národní banky ke spisové značce 6 As 12/2017 od stěžovatele a) převedena částka 5 000 Kč s poznámkou „*Ing. J. M., Ing. P. M.*". V týdenní lhůtě od doručení výzvy k zaplacení soudního poplatku již nebyl k uvedené spisové značce další poplatek zaplacen.

Jelikož nebylo zřejmé, zda stěžovatel a) zaplatil soudní poplatek sám za sebe či společně za sebe i stěžovatele b), zaslal Nejvyšší správní soud dne 14. února 2017 zástupci stěžovatelů výzvu k upřesnění, k jaké osobě se platba soudního poplatku vztahuje, v níž jej upozornil i na výše uvedené poučení. Zástupce stěžovatelů na tuto výzvu reagoval dne 23. února 2017 sdělením, že soudní poplatek byl stěžovateli uhrazen „*solidárně, a to jednou polovinou*".

Podle položky 19 přílohy zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojena poplatková povinnost ve výši 5.000 Kč. Z výše uvedeného však vyplývá, že každý stěžovatel uhradil soudní poplatek pouze ve výši jedné poloviny této částky, tedy 2 500 Kč. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ani jeden ze stěžovatelů nezaplatil ve stanovené lhůtě soudní poplatek za kasační stížnost v plné výši. Nejvyšší správní soud v této lhůtě ani neobdržel žádost o osvobození do soudních poplatků.

Podle § 9 odst. 1 věty za středníkem zákona o soudních poplatcích soud po marném uplynutí lhůty určené k zaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Z uvedených skutečností je zřejmé, že předpoklady pro postup podle citovaného ustanovení jsou v této věci splněny. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) aplikovaného na základě § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

Zaplacená část soudního poplatku snížená o 20 % (§ 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích) bude stěžovatelům vrácena k rukám jejich zástupce do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 soudního řádu správního, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 1. března 2017

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu